

מ"ת 63771/02/22 - מ"ש,ש"ש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

מ"ת 63771-02-22

בעניין: 1. מ"ש
2. ש"ש

המבקשים

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ המבקשים: עו"ד יוסף פארס

ב"כ המשיבה: עו"ד אילן אקוקה

החלטה

1. לפני בקשת המבקשים לעיון חוזר בהחלטה שניתנה על ידי ביום 14.7.22, שבה הוריתי על מעצרים של המבקשים בפיקוח אלקטרוני חלף המעצר בפועל שבו הם היו נתונים עד לאותה עת. המבקשים עותרים להמרת המעצר בפיקוח אלקטרוני במעצר בית ללא פיקוח אלקטרוני, תוך מתן היתר לשניהם לצאת את מקום מעצר הבית לעבודה. בנוסף, בית המשפט מתבקש לאפשר את יציאת המבקשים מדי ערב לתפילות חודש הרמדאן.

2. ביום 28.2.22 הוגש נגד המבקשים כתב אישום שבו הם מואשמים בעבירות של ניסיון רצח; הפקרה אחרי פגיעה; וגרם נזק לרכוש. בתמצית ייאמר, כי בין משפחת המבקשים לבין הדוד שלהם, המתלונן, קיים סכסוך ירושה ארוך שנים, שבמסגרתו, כך לטענת המבקשים, המתלונן תקף אותם בסמוך לפני האירוע מושא כתב האישום. בכתב האישום נטען, כי ביום 12.2.22, בעת שהמבקשים נסעו במכונית שבה נהג מבקש 1, הם הבחינו במתלונן כשהוא עומד בשולי הכביש שבו הם נסעו. או אז גמלה בליבם החלטה לדרוס את המתלונן ולגרום בכך למותו. על פי הנטען בכתב האישום, המבקשים הוציאו את כוונתם אל הפועל. הם פגעו במתלונן באמצעות המכונית, ומעוצמת המכה המתלונן הסתובב פעמיים באוויר ונפל במרחק של מספר מטרים מהמקום שבו הוא עמד. בעקבות הפגיעה המתלונן פונה באמבולנס לבית החולים "שערי צדק" בירושלים. הוא סבל משבר בעצם העצה באגן וכן מכאבים

ומחבלות בקרקפת, במצח ובברך ימין.

3. עם הגשת כתב האישום המשיבה הגישה בקשה להורות על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 17.3.22 קבעתי כי יש ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למבקשים. במסגרת אותה החלטה ביקשתי כי שירות המבחן יכין תסקירים בעניינם. שירות המבחן הגיש את תסקיריו, ובהחלטה שניתנה על ידי ביום 10.5.22 הוריתי על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם. וכך בין היתר כתבתי בהחלטתי:

"העבירה המיוחסת למשיבים היא עבירה חמורה. כפי שצינתי בהחלטתי מיום 17.3.22, הדברים חמורים גם אם לא הייתה למשיבים כוונת רצח אלא "רק" כוונה לחבול במתלונן חבלה חמורה. די לצפות בסרטון המתעד את האירוע מושא כתב האישום, שבו ניתן לראות את האופן שבו המכונית פגעה במתלונן; את האופן שבו הוא "עף" גבוה באוויר, עשה שני סיבובים באוויר ונחת בשולי הכביש; ואת העובדה שלאחר הפגיעה המשיבים לא עצרו את המכונית, ולא האטו את מהירות נסיעתה, ולא השתהו אפילו לרגע קט, אלא המשיכו בנסיעה מהירה והסתלקו מהמקום, בהותירם את המתלונן פצוע. בכל אלה יש כדי להצביע על סכנה שעדיין נשקפת מפני המשיבים, ואשר אינני סבור כי יש בהסכם הסולחה שנערך ובחלופת המעצר המוצעת כדי לתת לה מענה מספק".

4. ביום 4.7.22 המבקשים הגישו בקשה לעיון חוזר. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 14.7.22 נעתרתי לבקשתם במובן זה שהמרתי את המעצר בפועל שבו הם היו נתונים מאז יום 12.2.22 במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית שאותו בני משפחת המבקשים שכרו עבורם בכפר אבו-גוש. וכך בין היתר כתבתי בהחלטתי:

"לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי לנוכח הסכם הסולחה שנכרת בין שתי המשפחות; לנוכח הזמן שחלף מאז שההסכם נכרת מבלי שאירע אירוע חריג בין שתי המשפחות חרף העובדה שהן גרות בסמיכות זו לזו; לנוכח טענת המתלונן כי שחרור המבקשים עשוי לתרום לשיפור היחסים בין שתי המשפחות; לנוכח החלופה המוצעת - מעצר בפיקוח במקום מרוחק ובפיקוח מפקחים שאושרו על ידי שירות המבחן; וכן לנוכח העובדה שמדובר במבקשים חסרי עבר פלילי המנהלים אורח חיים נורמטיבי, ניתן בעת הזאת להורות על שחרור המבקשים מהמעצר ממש שבו הם נתונים כחמישה חודשים".

5. ביום 9.2.23 המבקשים הגישו את הבקשה לעיון חוזר המונחת לפניי. בטרם אדון בה אציין, שהתיק העיקרי קבוע לשמיעת ראיות בשלושה (או ארבעה) מועדים בחודשים מאי-יולי 2023. המועד

הראשון הוא יום 3.5.23. לדברי ב"כ המשיבה, בישיבה הקבועה ליום 3.5.23 צפוי להעיד המתלון.

6. הטעם העקרי המונח ביסוד בקשת המבקשים עניינו בטענתם, כי שהותם הממושכת במעצר פוגעת בצורה קשה מאד בעסק שלהם. מדובר בעסק של עבודות עפר חפירה ובטון, והמבקשים טוענים בבקשתם, כי **"מאז מעצרו של המבקשים העסק של המבקשים הפסיד כספים בסכומים כבידים ומצבם הכלכלי התדרדר עד מאוד והעסק כיום נמצע על סף קריסה"** (סעיף 6 לבקשה). הגורם הפעיל בעסק/חברה הוא מבקש 2, ש', ומבקש 1, מ', עוסק בניהול הספרים והחשבונות של החברה.
7. בהתאם להחלטה שניתנה על ידי בדיון שהתקיים ביום 22.2.22, המבקשים הגישו תצהירים בעניין נזקיהם הנטענים. יצוין, כי באותה החלטה ביקשתי את התייחסות שירות המבחן לבקשת המבקשים, ואולם לנוכח הודעות שירות המבחן כי הוא יוכל להגיש את התייחסותו רק ביום 17.5.23, פטרתי אותו מלהגיש תסקירים.
8. במהלך הדיון שהתקיים ביום 30.3.23 הוברר, כי החברה של המבקשים עוסקת כיום, כקבלן משנה, בביצוע עבודות חפירה לצורך בניית 3 וילות במבשרת ציון. בנוסף, החברה של המבקשים צפויה לבצע, כקבלן משנה, את עבודות החפירה בפרויקט פינו-בינו בעיר חולון הכולל 6 בניינים. העבודות בחולון טרם החלו, ולפי הטענה הן צפויות להתחיל לאחר חודש הרמדאן, שבעיצומו אנו מצויים עתה.
9. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה. הוא עומד בין היתר על הסכנה הנשקפת מפני המשיבים; על העובדה שמועדי שמיעת הראיות קרובים; ועל כך שהמתלון צפוי להעיד בישיבה הקרובה. יש לציין, כי במסגרת הדיון בבקשה שלפניי ביקשתי כי המשיבה תעמוד בקשר עם המתלון ותבקש את עמדתו. ב"כ המשיבה הודיע, כי המשיבה עמדה עם עורך הדין שמייצג את המתלון וזה הודיע כי הוא משאיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.
10. כאמור, בבקשה שהמבקשים הגישו הם עותרים לכך שבית המשפט ימיר את המעצר בפיקוח אלקטרוני במעצר בית ויאפשר את יציאתם לעבודה. מה שמבוקש על ידי המבקשים הוא, שבית המשפט יתיר את יציאתם לעבודה בימים א' עד ה' מהשעה 06:00 ועד לשעה 18:00, ובימי ו' משעה 06:00 ועד לשעה 15:00.
11. אין בידי להיעתר לבקשת המבקשים לנוכח הסכנה שעדיין נשקפת מהם כלפי המתלון, כפי שהדבר נלמד לכאורה מהמעשה המיוחס להם ומהסכסוך שעמד ברקע למעשה המיוחס. כאמור, התיק העיקרי קבוע לשמיעת ראיות במועדים קרובים יחסית, והמתלון צפוי להעיד כבר בישיבה הקרובה. אכן, לפי שעה הסכם הסולחה הוכיח את עצמו, ואולם עתה משהתיק קבוע לשמיעת ראיות, אין לשלול את האפשרות ששני ענפי המשפחה ימצאו את עצמם משני צידי המתרס, דבר שעלול להציב אתגרים לפני הסכם הסולחה ולפני הרצון הנטען של הצדדים בהשכנת שלום.
12. אכן, המבקשים היו נתונים במעצר ממש כחמישה חודשים והם מצויים במעצר בפיקוח אלקטרוני כשמונה וחצי חודשים. עם זאת כאמור התיק העיקרי קבוע לשמיעת ראיות בשלושה (או ארבעה)

מועדים קרובים יחסית, ויש להניח כי במהלך ישיבות אלה התמונה תתבהר.

13. בצד קביעתי זו לא אוכל להתעלם מטענות המבקשים בדבר הפגיעה הקשה שיש לעובדת מעצרם הממושך על העסק שלהם. לפיכך, ככל שתועלנה לפניי בקשות ממוקדות ומפורטות בדבר צורך חיוני לכך שמי מהמבקשים יגיע לאתרי העבודה, אהיה מוכן לשקול "פתיחת חלון" לשם כך. ככל שתוגש בקשה, עליה להיות מפורטת ומנומקת. יש להעביר אותה תחילה למשיבה לצורך קבלת עמדתה.

14. הוא הדין לגבי בקשת המבקשים לצאת מדי ערב לתפילות חודש הרמדאן. המבקשים נתונים במעצר בפיקוח, ובקשתם לצאת מדי יום לתפילה אינה עולה בקנה אחד עם החוק והפסיקה לגבי עצורים בפיקוח (ר' בש"פ 2425/21 **מדינת ישראל נ' אבו עסא** (12.4.21)). עם זאת, אהיה מוכן לשקול בקשה נקודתית ליציאה לתפילה, ככל שתוגש (ר' דברי ב"כ המשיבה בעמ' 21 שורות 3-5).

15. סוף דבר. בכפוף לאמור בסעיפים 13 ו-14, אני דוחה את הבקשה.

16. **בהתאם למוסכם, המזכירות תשלח לצדדים העתק מההחלטה.**

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"ג, 02 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.